

ساب تایپ‌های ویروس HIV و موتاسیون‌های مقاومت دارویی در بیماران HIV مثبت تحت درمان با داروهای انتی رتروویرال

آمیتیس رمضانی^{۱*}، رسول همکار^۲، آرزو آفاخانی^۳، شیما لرستانی^۴، محمد بنی فضل^۵، هونگ ها ترونگ^۶،
ولی‌لی مک فارلند^۷، مریم فروغی^۸، علی اسلامی فر^۹ و مینو محرز^۹

۱. متخصص بیماری‌های عفونی و گرمسیری، استادیار انسٹیتو پاستور ایران
۲. دکترای ویروس شناسی، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران
۳. پاتولوژیست، استادیار انسٹیتو پاستور ایران
۴. کارشناس ارشد میکروبیولوژی، دانشگاه علوم، دانشگاه ازاد قم
۵. متخصص اطفال، انجمن حمایت از بیماران عفونی کشور
۶. دکترای پاتوبیولوژی، دانشگاه کالیفورنیا، سان فرانسیسکو
۷. دکترای اپیدمیولوژی، دانشگاه کالیفورنیا، سان فرانسیسکو
۸. پزشک عمومی، مرکز تحقیقات ایدز، دانشگاه علوم پزشکی تهران
۹. متخصص بیماری‌های عفونی و گرمسیری، استاد مرکز تحقیقات ایدز، دانشگاه علوم پزشکی تهران

** نشانی برای مکاتبه: تهران، خیابان پاستور، انسٹیتو پاستور ایران، بخش تحقیقات بالینی تلفن: ۰۲۱۶۹۶۸۸۵۲، نمایر ۰۲۱۶۶۴۶۵۱۴۷
amitisramezani@hotmail.com
پذیرش برای چاپ: خردداد هشتاد و نه دریافت مقاله: اردیبهشت هشتاد و نه

چکیده

سابقه و هدف: مطالعات متعدد افزایش موارد شکست درمانی با داروهای انتی رتروویرال را در بیماران HIV مثبت گزارش کرده‌اند. ایجاد سویه‌های مقاوم مشکل مهمی در درمان بیماران الوده به HIV محسوب می‌شود. هدف از این مطالعه تعیین ساب تایپ‌های ویروس HIV و موتاسیون‌های مقاومت دارویی در بیماران HIV مثبت تحت درمان با داروهای انتی رتروویرال می‌باشد.

روش کار: ۴۲ بیمار HIV مثبت تحت درمان با داروهای انتی رتروویرال در این مطالعه وارد شدند. ناحیه pol ویروس HIV تکثیر شد و موتاسیون‌های مقاومت دارویی و ساب تایپ‌های ویروس HIV با روش سکوانسینگ تعیین گردید.

یافته‌ها: ۴۱٪ بیماران ساب تایپ A/D recombinant CRF01-AE ۴۳٪ A/D recombinant ۵٪ ساب تایپ B ۵٪ ساب تایپ A و ۵٪ ساب تایپ B ۵٪ A/D recombinant شایع تراز ۴۴٪ بودند. موتاسیون‌های مقاومت دارویی در ساب تایپ B ۵۳٪ شایع تراز ۴۴٪ بودند. نمونه‌های ویروس ۱۹٪ بیماران موتاسیون مقاومت دارویی را نشان ندادند و به ترتیب در ۲٪، ۲٪ و ۷۶٪ نمونه ها ۱، ۲ و ۳ بیش از ۱٪ موتاسیون مقاومت دارویی مشاهده گردید. شیوع موتاسیون‌های NRTI ۷۶٪ بود و شایع ترین انها L74V و M184V بودند که به ترتیب در ۶۰٪ و ۳۱٪ نمونه‌ها یافت شدند. شیوع موتاسیون‌های NNRTI ۷۴٪ بود که موتاسیون P225H در ۵۵٪ نمونه‌های مورد مطالعه مشاهده گردید. شیوع موتاسیون‌های PI ۴۵٪ بود و موتاسیون مژور L90M در ۳۳٪ و موتاسیون مینور A71V در ۳۶٪ نمونه‌ها مشاهده شد.

نتیجه گیری: این مطالعه شیوع بالای موتاسیون‌های مقاومت دارویی را در بیماران HIV مثبت ایرانی تحت درمان با داروهای انتی رتروویرال نشان داد و تأکید کرد که ادامه سورویلانس الگوهای مقاومت دارویی جهت تعیین رژیم درمانی مناسب و محدود ساختن انتقال این واریانتها به سایرین ضروری می‌باشد.

واژگان کلیدی: HIV، داروهای انتی رتروویرال، مقاومت دارویی

انجام شد. RT-PCR در ۴ مرحله بر اساس Canadian National HIV and Retrovirology Laboratories HIV drug resistance mutant surveillance Nested PCR نیز ۶۸۴ جفت باز (bp) از ناحیه PR و ۷۲۴ جفت باز (bp) از ناحیه (Qiagen) RT انجام شد. محصولات PCR با استفاده از کیت تخلیص Hilden, Germany) خالص شدند و سپس با استفاده از پرایمرهای مرتبط forward و reverse به صورت bidirectional توسط شرکت Macrogen, Seoul, South Korea

سکانس‌های بدست آمده توسط نرم افزار Bioedit version (7.0.5.3) ویرایش شدند و ساب تایپ‌ها توسط nucleotide BLAST و Stanford University HIV drug resistant mutations databases تعیین شدند. آنالیز اضافی برای تعیین موتاسیون‌های مقاومت دارویی با استفاده از database فوق انجام گرفت. برای هر ایزوله HIV سکوانس PR و RT گروه بندی شدند. سپس بررسی مقایسه‌ای (Aligned) در مورد آنها و سکانس‌های رفانس دریافت شده از بانک ژن با استفاده از CLUSTAL W انجام گردید.

آنالیز فیلوزنیک با استفاده از روش neighbor-joining (۲۰) و ۲-parameter correction (۲۱) Kimura ۲-parameter correction فیلوزنیک با استفاده از ۴ Mega program version (۲۲) ترسیم گردید. برای اثبات اعتبار درخت فیلوزنیک bootstrap Resampling ۱۰۰ بار انجام گرفت (۲۳).

سکانس‌های ایزوله‌های HIV-1 گزارش شده در این مقاله در بانک ژن تحت accession numbers (GU724804-GU724845) ثبت شدند.

یافته‌ها

۳۸٪ بیماران ذکر و ۱۷٪ موئنث بودند. میانگین سنی بیماران ± ۹۶ سال بود. میانگین سلول‌های CD4 بیماران ۵۶۰ cells/mm^3 بود. شایع ترین راه احتمالی انتقال HIV در بیماران تزریق مواد مخدر (۳۶٪)، خون و محصولات خونی الوده (۲۱٪)، انتقال از همسر الوده (۱۲٪)، شرکای جنسی متعدد (۷٪)، انتقال از مادر به فرزند، خالکوبی، ترکیب تزریق مواد مخدر و انتقال از همسر (هر کدام ۲٪) بودند.

۱۷٪ بیماران روش مشخصی برای انتقال HIV گزارش نشده. ۴۸٪ ساب تایپ A/D recombinant، ۴۳٪ ساب تایپ B، ۵٪ ساب تایپ A و ۵٪ ساب تایپ CRF01-AE recombinants داشتند (شکل ۱). نمونه‌های ویروس ۱۹٪ بیماران موتاسیون مقاومت دارویی را نشان ندادند و به ترتیب در ۷۶٪، ۷۲٪ و ۷۶٪ نمونه‌های ۱۰،۲۰ و برابر یا بیش از ۳ موتاسیون مقاومت دارویی مشاهده گردید. موتاسیون‌های مقاومت به ۲ کلاس دارو در ۴۳٪ بیماران مشاهده گردید (۳۶٪؛ NRTI/NNRTI؛ NNRTI/PI: ۷٪؛ NRTI/PI: ۵٪؛ NNRTI/NRTI/PI: ۳٪؛ NRTI/PI: ۰٪) و ۳۶٪ بیماران به ۳ کلاس دارو مقاوم بودند (NNRTI/NRTI/PI). شیوع موتاسیون‌های NRTI و NNRTI و PI به ترتیب ۷۶٪، ۷۴٪ و ۴۵٪ بود. توزیع موتاسیون‌های ماذور و مینور مقاومت دارویی در ژن‌های PR و RT در شکل ۲A و 2B نشان داده شدند. شایع ترین موتاسیون‌های ماذور PI شامل N88D، L76V، I54V، I84V، M46I (۰٪)، L90M (۰٪)، N30D (۰٪) بودند.

مقدمه

داروهای انتی رتروویرال عفونت human (HIV) immunodeficiency virus را با مهار تکثیر ویروس در بیماران HIV مثبت کنترل کرده (۱-۵) و منجر به کاهش پیشرفت بیماری و افزایش قابل توجه در بقای بیماران می‌گردد (۶). تغییرات ژنتیکی وسیع از مشخصات غالب HIV بوده که سبب ایجاد موتاسیون‌های مقاومت به کلیه داروهای انتی رتروویرال موجود می‌گردد (۷). مطالعات نشان داده که ۱۰٪ بیماران گیرنده highly active antiretroviral therapy (HAART) بعد از ۲ سال مقاومت ژنتیکی به داروها را نشان می‌دهند و تقریباً ۳۰٪ بیماران در عرض ۶ سال بعد از شروع HAART دچار شکست درمان همراه با ایجاد یک موتاسیون مقاومت ماذور می‌گردد (۸) که خطیری در کنترل انتقال موارد درمان مقاومت متعدد، محدود ساختن رژیم‌های درمانی و شکست درمان محسوب می‌شود (۹،۱۰). همچنین سوبیه‌های مقاوم ویروس مشکل مهم جوامعی هستند که داروهای انتی رتروویرال را به طور وسیع برای چندین سال مصرف می‌کنند (۱۱-۱۳).

گزارشات محدودی در مورد توزیع ساب تایپ-1 HIV در خاور میانه و ناحیه شمالی افریقا موجود است. دراین نواحی به استثنای لبنان که ساب تایپ A غالب است، ساب تایپ B و C شایع می‌باشد (۱۴)، ساب تایپ B در کشورهای غربی، ساب تایپ A در افریقای مرکزی و غربی، ساب تایپ C در افریقای شرقی و غربی، هند و چین و CRF01-AE در تایلند و جنوب شرقی اسیا شایع هستند (۱۵-۱۷).

شیوع موتانت‌های مقاوم از نظر جغرافیایی متغیر است که لزوم بررسی هایی برای تعیین ساب تایپ‌ها و موتانت‌های در گردش را برای تعیین داروهای انتی رتروویرال موثر توجیه می‌کند (۱۸،۱۹). در حال حاضر مطالعات محدودی درباره موتانت‌های مقاوم در ایران انجام شده است. هدف از این مطالعه تعیین ساب تایپ‌های ویروس HIV و موتاسیون‌های مقاومت دارویی در بیماران HIV مثبت تحت درمان با داروهای انتی رتروویرال می‌باشد.

روش کار

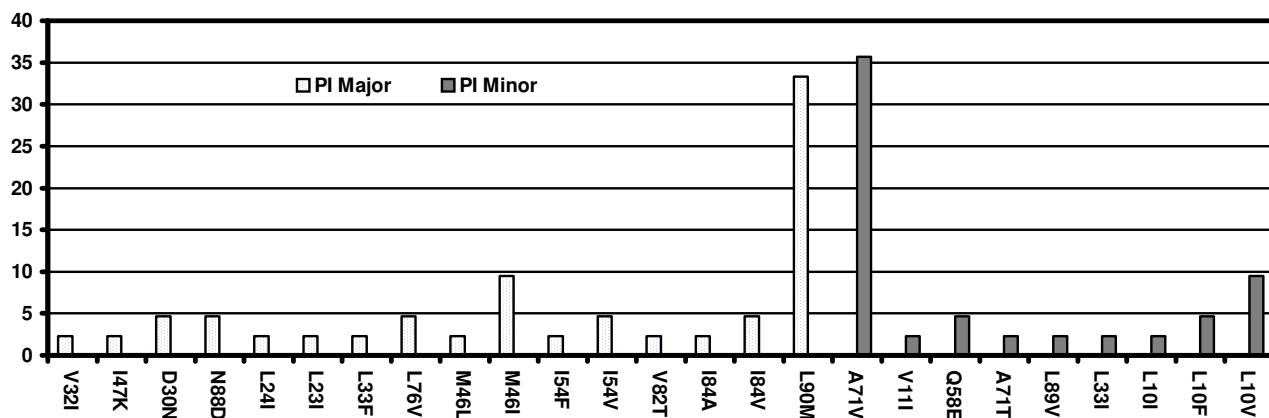
در این مطالعه مقطعی ۴۲ بیمار HIV مثبت تحت درمان با داروهای انتی رتروویرال مراجعت کننده به Iranian Research Center for HIV/AIDS وارد شدند. پس از اخذ رضایت نامه و تکمیل فرم اطلاعاتی شامل مشخصات دموگرافیک و اپیدیمیولوژیک از بیماران، نمونه خون گرفته شد. کلیه بیماران درمان انتی رتروویرال را برای حداقل یک سال دریافت کرده بودند و روی رژیم درمانی یک protease inhibitor (PI) یا یک non-nucleoside transcriptase inhibitor (NNRTI) یا یک NNRTI/NRTI/PI ترکیب با دو nucleoside transcriptase inhibitors (NRTI) بودند. CD4 بیماران با روش فلوسایتometری تعیین گردید. ناحیه pol HIV که شامل ژن پروتئاز ویروس (PR) و ژن ریورس ترانس کرپتاز (RT) می‌باشد تکثیر شد و برای تعیین موتاسیون‌های مقاومت دارویی و ساب تایپ‌های ویروس HIV سکوانتینگ روی انها انجام گرفت.

استخراج RNA بر اساس دستورالعمل کیت AccuPrep Viral RNA Extraction، Bioneer Co., Deajeon, South Korea)

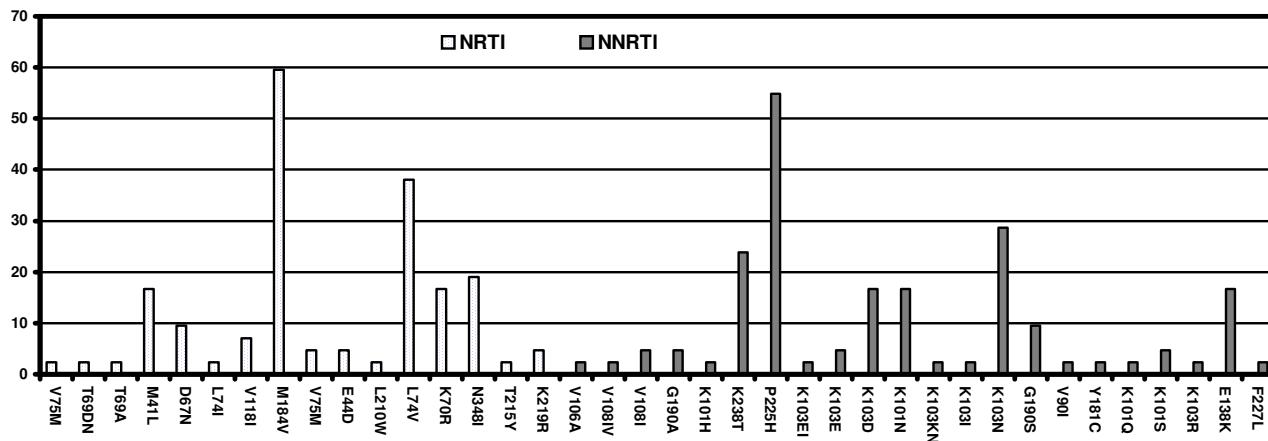
شکل ۱. درخت فیلوژنتیک ترسیم شده با استفاده از روش neighbor-joining. نمونه های مورد بررسی در این مطالعه با مشخص Ir-HIV-DR بیشوند شده اند

شکل ۲A: سکوانسیهای PR با موتاسیونهای مازود و مینور مرتبه با

شکل ۲B: سکوانس های RT با موتاسیون های مقاومت مرتبط با NRTI و NNRTI

های داروهای انتی رتروویرال در بیماران HIV مثبت تحت درمان به طور شایعی مشاهده شد. مقاومت به گروه NRTI بیشترین موارد را تشکیل می داد و در ۷۵٪ یافت شد. پروفایل موتاسیون های مشاهده شده در این مطالعه مشابه سایر مطالعات بود (۱، ۲۴-۳۰). شایع ترین موتاسیون در کدون ۱۸۴ (۵۹٪) رخ داد که با مقاومت به لامیوودین و امتریسیتایین، دو داروی شایع مصرفی در رژیم های درمانی همراه بود. فراوانی موتاسیون هایی که منجر به مقاومت به NNRTI می شوند ۷۴٪ بود که بالاتر از مقادیر گزارش شده در سایر مطالعات می باشد (۲۶، ۲۸، ۳۰). شایع ترین موتاسیون در کدون ۱۰۳ (۶۰٪) و ۱۰۵ (۵۵٪) مشاهده شد که به علت مصرف افاؤبرن و نوپراپین در اغلب رژیم های درمانی است. شایع ترین موتاسیونی که در گروه PI رخ داد در کدون ۹۰ (۳۳٪) بود که معمولاً به دلیل مصرف نلوفیناپیر و ساکیناپیر می باشد و منجر به مقاومت به اغلب داروهای گروه PI می شود. تعداد و الگوی موتاسیون های مشاهده شده در این مطالعه تقریباً مشابه با دیگر مطالعاتی است که بر روی بیماران دچار شکست درمانی با HAART مشاهده می گردد (۹۰٪).

اختلافات در ایجاد مقاومت دارویی بین ساب تایپ B و غیر B در بیماران دچار شکست درمانی به خوبی توصیف نشده است. موتاسیون های مرتبط با NRTI به طور شایع در کدون ۴۱ و ۷۰ در ساب تایپ B مشاهده می گردد در حالیکه موتاسیون در کدون ۱۸۴ در ساب تایپ A/D شایع تر است. موتاسیون های مرتبط با NNRTI شامل کدون ۲۲۸ و ۱۰۱ تنها در ساب تایپ B دیده می شوند در حالیکه موتاسیون کدون ۱۳۸ تنها در ساب تایپ A/D قابل مشاهده است. در گروه داروهای PI موتاسیون های کدون ۹۰ و ۷۱ تنها در ساب تایپ B رخ می دهند.

شایع ترین موتاسیون های مینور PI شامل A71V (۳۶٪)، L10F (۱۰٪)، L10V (۵٪) و Q58E (۵٪) بود (شکل ۲A). موتاسیون های مقاومت در سکوانس های RT به قرار زیر بود : M184V (۶٪)، N348I (۱۷٪)، M41L (۱۷٪)، K70R (۱۹٪)، L74V (۳۸٪)، K238T (۲۹٪)، K103D (۲۴٪)، K103N (۵٪)، P225H (۲۹٪)، K101N (۱۷٪)، E138K (۱۷٪) و G190S (۱۰٪) با مقاومت به گروه NRTI ارتباط داشتند (شکل ۲B).

موتاسیون های مقاومت دارویی در ساب تایپ B (۵۳٪) شایع تر از A/D recombinant (۴۴٪) ملاحظه شدند ولی در ساب تایپ A یافت نشد. در ژن RT موتاسیون های مقاومت به NRTI شامل M41L و K70R در ساب تایپ B شایعتر بودند. موتاسیون های مقاومت به NNRTI، K238T و K103D، K101N و مانند K103N، K101N با ساب تایپ B مرتبط بودند در حالیکه موتاسیون K103N و E138K به نظر می رسد در ساب تایپ A/D شایع تر باشند. در ژن PR جایگزینی اسیدامینه A71V و L90M در ساب تایپ B شایع تر بود. مقاومت NRTI به گروه HIV-1 (۷۶٪) شایع تر از مقاومت به دیگر کلاس های دارویی بود (۷۴٪). فراوانی سطح مقاومت به نلوفیناپیر (۴۱٪) NRTI و NNRTI نیز بررسی شده است. مقاومت به نلوفیناپیر (۳۱٪) NNRTI در کلاس F227I فراوانی ایزوبله های مقاوم به گروه PI بودند. در کلاس NNRTI فراوانی ایزوبله های مقاوم به نوپراپین، دلاوردین و افاؤبرن و امتریسیتایین (۵۲٪)، دیگر داروهای امتریسیتایین (۴۵٪) گزارش گردید. فراوانی مقاومت سطح بالا به گروه NRTI مانند لامیوودین و امتریسیتایین (۶۰٪) بود.

بحث

در این مطالعه ساب تایپ A/D و متعاقب آن ساب تایپ B شایع ترین ساب تایپ های HIV-1 بودند. موتاسیون های مقاومت به همه کلاس

نتیجه گیری

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مقاله از Iranian Research Center for HIV/AIDS و انجمن حمایت از بیماران عفونی کشور به جهت حمایت مالی از طرح فوق قدردانی می‌نمایند.

این مطالعه شیوع بالای موتاسیون‌های مقاومت دارویی را در بیماران HIV مشبت ایرانی تحت درمان با داروهای انتی رتروویرال نشان داد و تأکید کرد که ادامه سوروبیلانس الگوهای مقاومت دارویی جهت تعیین رژیم درمانی مناسب و محدود ساختن انتقال این واریانتها به سایرین ضروری می‌باشد.

REFERENCES

1. Varella RB, Ferreira SB, Castro MB, Tavares MD, Zalis MG. Prevalence of resistance-associated mutations in human immunodeficiency virus type 1-positive individuals failing HAART in Rio de Janeiro, Brazil. *Braz J Infect Dis.* 2008; 12(5):380-4.
2. Gallant JE. Initial therapy of HIV infection. *J Clin Virol* 2002; 25:317-33.
3. Werner V, Stephen S, Calvin C, et al. Prevalence of HIV drug resistance in anti-retroviral-naïve patients: a prospective study. *AIDS* 2001; 15(5):647-50.
4. Cohen CJ, Hunt S, Sension M, Farthing C, Conant M, Jacobson S, et al. A randomized trial assessing the impact of phenotypic resistance testing on antiretroviral therapy. *AIDS* 2002; 16: 579–588.
5. Loveday C, Dunn D, Green H, Rinehart A, McKenna P, On behalf of the ERA Steering Committee. A randomized controlled trial of phenotypic resistance testing in addition to genotypic resistance testing: the ERA trial. *Antivir Ther.* 2003;8 (Suppl. 1): S188.
6. Sarmati L, Nicastri E, Montano MA, Dori L, Buonomini AR, d'Ettorre G, et al. Decrease of replicative capacity of HIV isolates after genotypic guided change of therapy. *J. Med. Virol.* 2004; 72:511-516.
7. Poonpiriya V, Sungkanuparph S, Leechanachai P, Pasomsub E, Wattpun C, Chunhakan S, et al. A study of seven rule-based algorithms for the interpretation of HIV-1 genotypic resistance data in Thailand. *J Virol Methods.* 2008; 151(1):79-86.
8. Gupta R, Hill A, Sawyer AW, Pillay D. Emergence of drug resistance in HIV type 1-infected patients after receipt of first-line highly active antiretroviral therapy: a systematic review of clinical trials. *Clin Infect Dis.* 2008; 47(5):712-22
9. Phillips AN, Dunn D, Sabin C, Pozniak A, Matthias R, Geretti AM, et al. Long term probability of detection of HIV-1 drug resistance after starting antiretroviral therapy in routine clinical practice. *AIDS* 2005; 19:487–94.
10. Vella S, Palmisano L. The global status of resistance to antiretroviral drugs. *Clin Infect Dis* 2005; 41(Suppl 4):S239–46.
11. Cerqueira DM, Amorim RM, Silva RR, Camara GN, Brígido MM, Martins CR. Antiretroviral resistance and genetic diversity of human immunodeficiency virus type 1 isolates from the Federal District, Central Brazil. *Mem Inst Oswaldo Cruz.* 2004;99(8):877-82

12. Little SJ, Holte S, Routy J-P, Daar ES, Markowitz M, Collier AC, et al. Antiretroviral-drug resistance among patients recently infected with HIV. *N Engl J Med* 2002; 347: 385-394.
13. Hirsch MS, Brun-Vézinet F, Clotet B, Conway B, Krutzkes DR, D'Aquila RT, et al. Antiretroviral drug resistance testing in adults infected with human immunodeficiency virus type 1: 2003 recommendations of an International AIDS Society-USA Panel. *Clin Infect Dis* 2003; 37: 113-28.
14. Naderi HR, Tagliamonte M, Tornesello ML, Ciccozzi M, Rezza G, Farid R, et al. Molecular and phylogenetic analysis of HIV-1 variants circulating among injecting drug users in Mashhad-Iran. *Infect Agent Cancer*. 2006;1:4.
15. Peeters M, Toure-Kane C, Nkengasong JN. Genetic diversity of HIV in Africa: impact on diagnosis, treatment, vaccine development and trials. *AIDS* 2003;17: 2547-2560.
16. Robertson DL, Anderson JP, Bradac JA, Carr JK, Foley B, Funkhouser RK, et al. *Science* 2000; 288: 55-56.
17. Tatt ID, Barlow KL, Nicoll A, Clewley JP. The public health significance of HIV-1 subtypes. *AIDS* 2001;15 (Suppl 5): S59-S71.
18. Thomson MM, Pérez-Álvarez L, Nájera R. Molecular epidemiology of HIV-1 genetic forms and its significance for vaccine development and therapy. *Lancet Infect Dis* 2002; 2: 461-471.
19. Perrin L, Kaiser L, Yerly S. Travel and the spread of HIV-1 genetic variants. *Lancet Infect Dis* 2003; 3: 22-27.
20. Saitou N, Nei M. The neighbor-joining method: A new method for reconstructing phylogenetic trees. *Mol Biol Evol* 1987; 4:406-425.
21. Kimura M. A simple method for estimating evolutionary rates of base substitutions through comparative studies of nucleotide sequences. *J Mol Evol* 1980; 16:111-120.
22. Tamura K, Dudley J, Nei M, Kumar S. MEGA4: Molecular evolutionary genetics analysis (MEGA) software version 4.0. *molecular biology and evolution*. 2007; 24:1596-99.
23. Felsenstein J. Confidence limits on phylogenesis: An approach using the bootstrap. *Evolution* 1985; 39:783-791.
24. Panos G, Charatsis G, Paparizos V, Kazantzzi M, Falagas ME. Prevalence of genotypic resistance to nucleoside analogues, nonnucleoside analogues, and protease inhibitors in HIV-infected persons in Athens, Greece. *AIDS Res Hum Retroviruses*. 2008;24(1):43-51.
25. Marconi VC, Sunpath H, Lu Z, Gordon M, Koranteng-Apeagyei K, Hampton J, et al. Prevalence of HIV-1 drug resistance after failure of a first highly active antiretroviral therapy regimen in KwaZulu Natal, South Africa. *Clin Infect Dis*. 2008;46(10):1589-97
26. Torres Rivera B, Vallés V, Ríos Olivares E. Prevalence of primary and secondary resistant mutations to antiretroviral drug in a population of Puerto Rican infected with HIV. *P R Health Sci J*. 2002;21(4):329-36.

27. McColl DJ, Chappay C, Parkin NT, Miller MD. Prevalence, genotypic associations and phenotypic characterization of K65R, L74V and other HIV-1 RT resistance mutations in a commercial database. *Antivir Ther.* 2008;13(2):189-97.
28. Jlizi A, Ben Ammar El Gaaied A, Slim A, Tebourski F, Ben Mamou M, Ben Chaabane T, et al. Profile of drug resistance mutations among HIV-1-infected Tunisian subjects failing antiretroviral therapy. *Arch Virol.* 2008;153(6):1103-8.
29. Couto-Fernandez JC, Silva-de-Jesus C, Veloso VG, Rachid M, Gracie RS, Chequer-Fernandez SL, et al. Human immunodeficiency virus type 1 (HIV-1) genotyping in Rio de Janeiro, Brazil: assessing subtype and drug-resistance associated mutations in HIV-1 infected individuals failing highly active antiretroviral therapy. *Mem Inst Oswaldo Cruz.* 2005;100(1):73-8.
30. Cavalcanti AM, Lacerda HR, Brito AM, Pereira S, Medeiros D, Oliveira S. Antiretroviral resistance in individuals presenting therapeutic failure and subtypes of the human immunodeficiency virus type 1 in the Northeast Region of Brazil. *Mem Inst Oswaldo Cruz.* 2007;102(7):785-92